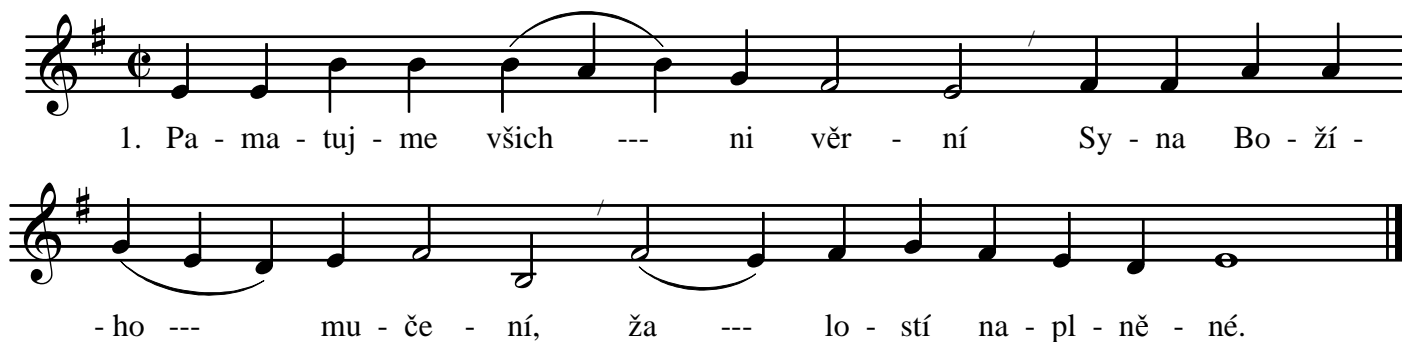

PÍSEŇ 0264

Pamatujme všichni věrní

1517, 1541

1. Pa - ma - tuj - me všich --- ni věr - ní Sy - na Bo - ží -
- ho --- mu - če - ní, ža --- lo - stí na - pl - ně - né.

2. To pro naše nepravosti, pro hříchy a mnohé zlosti,
Adamem uvedené.
3. Ó kterak velmi ztrápený, pro nás od Boha raněný,
byl také opuštěný!
4. On hříchy světa na se vzal a svůj život za nás vydal,
byv sám vždycky bez viny.
5. Kdo nebude děkovati, Pána svého milovati
v takovém potupení?
6. Pro hříšníky nevinného a nad anděly svatého,
v nepravém odsouzení,
7. jenž pro hříchy lidu svého trpěl tak mnoho hořkého,
bičován i uplván,
8. jehož s lotry křižovali, všichni se jemu rouhali,
až jest i zamordován.
9. Ej nuž, milostivý Pane, dej at' nám v srdcích zůstane
paměť tvého mučení.
10. Rač nám srdce zapáliti, by tě vždy mohlo chváliti
pro také dobrodiní.
11. Tys na svět z nebe sestoupil, bys služebníka vykoupil,
svou smrtí smrt zahladil,
12. skutky d'áblovy bys kazil a nepřítel porazil,
všecky věci napravil.
13. Napravuj nás v své milosti, zbav hříchů i každé zlosti
pro drahé zasloužení.
14. Kriste, když budeme mřítí, dej nám pro svou smrt vejíti
do sboru andělského.

1541, 1659, 1877,